

Diktatör Olsam Sen Meydanda Gezebilir Miydin

– Bayram KAYA · 01 Eylül 2017

Bu tür sözleri analiz etmek, öyle çok derin araştırmanın bilgisine sahip olmayı gerektirmez. Bu söylem bir masumiyet karinesi değil, tam bir diktatörlük patlaması ve tam bir diktatörlük öfkesidir.

Bu sözler bana başka diktatörlerin sözlerini hatırlattı. Bu hatırlama diktatörlüğün el an olan, diktatörlük vve bilmezlik refleksidir.

Durumunun çirkinliğini bilip, öz savunmaya geçme davranışının gayri ihtiyari olurla tepki verdiği vesile söylemleridirler.

Diktatörlüğün el kitabı ve suçluluk psikolojisi; "Diktatör olsam burnuma yumruk atılır mıydı?" Ya da; "diktatör olsam yakam toplanır mıydı?" Veya "diktatör olsam siz bunu yazıp söyleyebilir miydiniz? Ha keza; "diktatör olsam siz meydanlarda gezer miydiniz?" türü teranelerdir!

Bir kere yakayı toplatmak ve burnun üzerine yumruk yemek sizleri demokrasiyi içselleştirmiş kişi yapmaz. Veya diktatörlüğün uygulandığı süreç içinde var olan matbuatın öyle ya da böyle yazıyor olması sizin demokrat olmanız veya hoş görülü olmanız, değildir. Bu sizden önce kolektif uzlaşması yapılmakla beraber sizinle de devam eden toplumsal uzlaşılınla ortaya konan süreçler nedeniyle de öyledirler.

Hitler'e, Musollini'ye, Abdülhamid'e karşı da yazılıp çizilmişti. Bunlara karşı da meydanlarda gezilmişti. Buna rağmen bunların demokrasiyi içselleştirdiklerinden söz edilebilir mi?

Bunlara karşı yazılıp çizilmeler, bunlara karşı meydanlarda olunmalar; bunların diktatörlüklerine helal getirmemiştir.

Tıpkı birilerinin diktatörden sinip, korkarak; yazıp çizmemesi; meydanlara çıkmamasının toplumda rahatsızlık olmadığını göstermeyip, sizin de diktatör olmayacağınızı tarif etmemesi gibidir. Şu da bir geçek sinip korkanlar, diğer birilerinin de korkuları değildir. Bu iyi biline. Onca sindirmeler karşısında, meydandaki korkusuzlara bakarak demokratlık ikame edilmez.

Burnunuza atılan yumrukla demokrasi tarif edecek yerde; aksine, burnunuza niye yumruk atılıyor olmanın muhasebesini yapmalısınız. Meydanlarda olmak, duyurtulamayan sorunların baskı basıncıyla süreci öfke patlaması raddesine gelmeyi de içerir. Yasal olmayana karşı yasal olmanın ötesine taşar. Durumlarını az çok iyileştiremeyen kölelerdeki bu patlama Spartaküs ile eyleme dönüşürken izin mi almıştı? Ya da Spartaküs patlamasına karşı Roma sürece demokrat oldukları gözü ile mi bakmıştı!

Madem demokratsınız. Seslere kulak veriyordunuz. Neden meydanlarda gezebilir miydiniz? Demenizin gereğini hissediyordunuz? Bunu sorgulamanız gerekmez mi? Bu söylem yönetenin yasa tanımazlığı karşısında olan süreçleri, yönetenin içine sindiremez oluşunun, başka bir yüzünü takınıp ortaya çıkmasıdır.

Eğer bir yöneten, eleştirel olukla yazılıp söylenene kulak veriyorsa; söylemin karşı argümanını ya da ortalama bir seleksiyonunu, "bizden, sizden" demeden yapıyorsa ve bu tarz yapıcı eleştirileri yazılma çizme işine baskı uygulamadan; eleştirilmiyorsa dahi bir eleştiren beyin fırtınası oluşumlarını bizatihi destekliyor, koruyor ve sizi düzeltmelerini istiyorsanız; bunları kaale alırsanız. O zaman durumunuz layığıveç ile ortaya konulabilir. Çünkü kolektif akıl kişi aklından büyüktür. Kolektif akıl süreci olumlu kılma kadar zıtlığı yani muhalefeti ya da hoşnutsuzluğu da içerir.

Demokrasilerde seçim esastır. Öyle de diktatörler sadece kendisine oy verenleri, "sandık ve seçim iradesi" görürler. Bununla kalmaz; köleliği benimsemiş ya da şeriati benimsemiş birine oy kullandırtmayı da demokrasi olarak görürler. Köleliği, şeriati içsinmiş olmak, ne fikirdir; ne fikir özgürlüğüdür; ne demokrasidir ne de demokratlıktır.

Ne de bunların oy kullanması demokratik iradedir. Aksine demokrasi ve demokratlık bunların tasallutuna karşı geliştirilmiş süreçler manzumesidir. Cehalete seçtirmek bir başka cehalet varyasyonudur. Bu arabaya firen koyalım mı? Olaşım tartışmasını açmakla, cehalete "bırak gitsin, nasıl olsa dümdüz gidiyor. Daha ne istiyorsun. Firene ne gerek var" demeyi oylatmak gibi bir şeydir. Bu, yakın hoşlanmanın yeğlenmesi olukla; geleceğin kestirememesi olukla demokrasiyi yerle yeksan etmek olur.

Genelde diktatörlerin meydan korkuları vardır. Meydanları yasaklarlar. Meydanları failleri hiç bulunamayan maskeli saldırganlı, sivilleştirilmiş güçlerle provoke ederler. Böylece katmerli olukla kolluk güçlerin müdahalesini iki kez meşrulaştırırlar!

Diktatörler cehalet ve sorumluluklardan kaçarlar. İşi fitrat ya da kader olarak söyleyip Yüce Tanrı'ya havale ederler. İşine geldiği yerde Yüce tanrıya havale etmeyi unutup; "onlar var ya iki koyunu güdemezler. Bunu biz yaptık biz" diyerek eli ile vücudunu (egosunu) gösterir.

Bu nedenle sorumsuzca verilen beraatlarla üç yüzü aşkın ölümlü maden faciası karşısında üstelik çökmeyen ocağın; "ocak doğasında bunlar var" diyerek; ocak FITRATINDA (Yüce Tanrıya havale ile) ölümler ve öldürmeler var derler(!) Bunlar boş laf ve yetersizliğin verdiği içi boş argümandırlar.

Eğer böyle bir karşılık doğru ve bilimsel ise(!) bunun sonu gelmez. Birileri de çıkar size derler ki; giyotine giden 16. Lui'den; cesedi Bükreş sokaklarında sürüklenen Çavuşesku'ya ve Yedikule zindanlarında iple boğulan Genç Osman'dan tutun; Tikrit kuyularına saklanan Saddam Hüseyinler olmak ta yöneten erkin doğasında ve fitratında vardır denir! Ocağın meşumluğunu doğrulayan anlayış süreç(!) size akseden ters

yüz oluşu da meşru eder!

Gelelim ana temaya.

Aslan (diktatör), aslan da olsa; ceylan meydanlarda gezmek zorundadır. Ceylanların meydanda ciritle geziyor olması aslanların av yapmadıklarını (yönetenlerin diktatörlük yapmadıklarını) göstermez. Günde kırk ceylan da yeseniz kırk birinci ceylan sahaya çıkmak zorundadır. Ceylan sahaya çıkmazsa açlıktan mutlaka ölecektir. Ama sahaya çıkarsa aslandan kaçıp kurtulmakla ölmemekle günleri kurtarma şansı hep vardır. Unutmayın sinmek kadar meydanda olmakta bir yaşamda kalma seçeneğidir.

Nitekim ceylanların var oluşu ikinci seçenektir. Yani av olmayı (aslanı diktatörü) göze alarak meydana çıkıp hayatta kalmak, hayatta kalanların soyunu sürdürmektir. Ceylanların sinmekten çok sahada olması aslanların, aslan olmadıklarını (diktatörlerin diktatör olmadıklarını) göstermez. Ceylanların meydanda cirit atmaları aslanların, aslanlık yapmadıklarını; aslanların ceylanları yiyip, ceylanları (meydandakileri) avlayamadıklarını göstermez.

Aksine ceylanlar meydanda gezecek ki, aslan; aslanlığını edebilsin (diktatör de meydandakilere kulak vererek demokrat ya da meydandakilere kulak tıkayışla diktatör olup olmadığı bilinsindi! Eşleyişle meydanda gezilsin ki diktatör diktatörlüğünü meydanda gezene hissettirsindi(!)

Meydanda gezenlere yönetenler iş büyümesin diye, önce hiç tepki göstermeden bir kaç tane meydan da gezmenin adımlarını attıracaklar. Hoşlarına gitmese de, başlarının ağrıyacağını bilseler de genel eğilim böyledir. Biz diyeceğiz ki ne demokrat kişi bak meydandakiler bağırdılar çağırdılar da hiç şiddet gösterdi mi (sanki şiddet göstermek zorunda)?

Meydandakiler böylece bir kaç adımı rahat atacaklar ki bir kaç adım üzerine yine bir kaç adım daha atamadıkça ancak sesiz kalınan sürecin hülle olduğunu görüp, diktatörlüğün varlığını hissedip bir tanımlaması ortaya çıkabilsin, değil mi efendim!

Gerek korkup sinen, gerek memnuniyetten hiç davranmayan biriyle, gün yüzüne çıkmayan birileriyle; aslan (diktatör) nasıl aslanlığını yapsın ki? Zaten korkup sinmesi aslanın aslanlığından (diktatörün diktatörlüğünden). Gün yüzünde, ya da meydan içinde ceylanlar olmasa, aslanın aslanlığının (diktatör olup olmamanın) esamisi okunmazdı ki.

Diktatörler korkup sinenlerden daha fazla, asıl meydanda olanların katmerli (iki kez) diktatörüdür. Aslan meydanlarda olanların avcı (otoriter-diktatör) aslanıdır. Sudaki balıkların, yeleli aslanı yoktur.

Bu nedenle siz diktatör olursanız, ya da diktatör de olsanız; bu kez de meydanlar iki kez gezilmenin meydanı olurlar! Biri emek gücüne hukuka, toplumsal taahhütlü yükümlenişlerin sahipliği içindir. İkinci

bir meydanda olma süreci de, pusmanın mutlak yaşamda kopma olmasıyla hayatta kalmanın meydana; meydan okumasıdır. Yani arabaya binmeniz meydanlarda gözüküyor gibi olmanız), araba kazalarının olmadığını (diktatörlerin olamayacağını) göstermemesi gibi bir şeydir bu.

Bir de diktatör oluşunuza bile siz; meydanda olanlarla karşı karşıya geldiğinizde anlarsınız ya da anlamazsınız ki bu en vahimidir. Yani meydandaki ceylanlar her tür zulme uğur olmayı göze alışla, sizin diktatör olmadığınızla değil aksine sizin diktatörlüğünüze karşı burnunuza yumruk olup, yakanızı tutup, meydanda olurlar.

Açıkçası, diktatör olup olmamanızın ölçütü; kitlelerin meydanlarda olup olmamasından kaynaklı bir değerlendirme de değildir. Trafığı kesersiniz, sokakları yasaklarsınız, toplu taşıma araçlarını bir süreliğine kaldırabilirsiniz vs. Kısacası meydanı yasaklarsınız. Kimse meydanda olamaz. Bu görüntü size burnunuza inen yumruk gibi demokratlık havası vermez.

Ama bir süre sonra bu yasak elinizde patlar. Süreç kaçınılmaz oluşla memnuniyete de memnuniyetsizliğe de yer verir. Siz sadece size oy vereni milli irade ve halk oluşla görmeyeceksiniz. Sessizlik, meydanlarda ses olur da insanların feleği şaşar. Basını susturursunuz. Ama susanlar sıranın geldiğini görmekle bu kez, daha bir kararlı oluşu göze almışla olurlar.

Bu nedenle bunlar; diktatörlüğün söylemi efendim...

23.05.2014